

> ตีท้ายครว

เพื่อนบ้าน

‘อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์’

ใครก็ตามที่คิดว่า

คนในประเทศเพื่อนบ้านด้อยกว่าคนไทย

คงต้องคิดใหม่แล้ว

เรื่อง : เพ็ญลักษณ์ ภัคธีเจริญ

ภาพ : อนันต์ จันทราวุฒ

ถ้า

อยากรู้จักเพื่อนบ้านอาเซียน คงไม่ใช่แค่ “เห็น รู้สึก หรือ มีคนเล่าว่า” จำเป็นอย่างยิ่งต้องเข้าใจชีวิต วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจ ไม่ใช่แค่นั้น ยังมีเศรษฐกิจนอกระบบที่ไม่ได้ถูกโหวตในตัวเลขผลผลิตมวลรวมของประเทศ แต่เป็นเศรษฐกิจที่สร้างรายได้เป็นอย่างดี

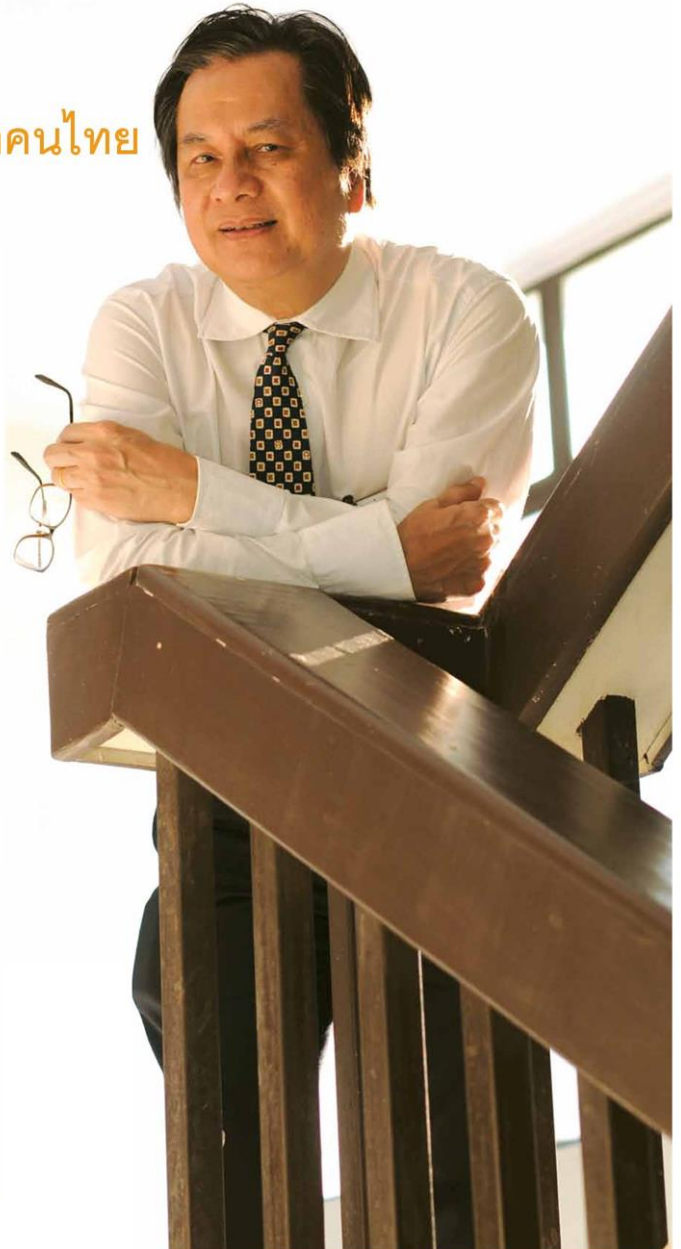
ถ้าอย่างนั้นมารู้จักเพื่อนบ้านอาเซียน ผ่านนักคิด นักวิจัยที่มีมุมมองหลากหลายจาก ศาสตราจารย์อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักวิจัยเชี่ยวชาญพิเศษเกี่ยวกับประเทศไทยและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เชี่ยวชาญในด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจการลงทุน ที่ผ่านมามีผลงานหนังสือวิชาการภาษาไทยกว่า 15 เล่ม และภาษาอังกฤษ 6 เล่ม

ก่อนหน้านี้อาจารย์อุกฤษฏ์เคยทำวิจัยเกี่ยวกับ “ประชาธิปไตยในเมืองไทย” แต่เมื่อมาทำงานด้านอาเซียนในลุ่มแม่น้ำโขงช่วงหลายสิบปี เขาเห็นว่า มีประโยชน์มากกว่า ยิ่งวิจัยยิ่งเจอเรื่องสนุกๆ ทำท่ายให้วิจัยต่อ เขาพบว่า ถ้าจะกินกุ้งสดๆ รสชาติดีต้องกุ้งพม่าไม่ต้องไปไกลถึงพม่าไปแค่อแม่สอด จังหวัดเชียงรายก็อร่อยแบบไม่แพ้

หรือคุณรู้ไหม สินค้าไทยที่ขายดีเป็นเทน้ำเทท่าในประเทศเพื่อนบ้านคืออะไร

ลองมารู้จักเพื่อนบ้านเราอีกมุมสิ...

อ่านต่อหน้า 2

ต่อจากหน้า 1

● **ขอเริ่มที่ประเด็นหนักดีมียักษ์ก่อน ว่ากันว่า เบียร์ของเพื่อนบ้านเรา ก็มีที่เด็ดไม่แพ้ เบียร์แถบตะวันตก?**

ทีมงานเราไปทำงานอุตสาหกรรมผลิตเบียร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียนเพื่อศึกษาโอกาสและแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยปรากฏว่าเราเจอประเด็นอื่นๆเพิ่มในแง่ธุรกิจอุตสาหกรรมเบียร์เราพบว่าคนเวียดนามไม่ถือว่าเบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เวียดนามเป็นตลาดเบียร์ที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียนเมื่อพวกเขาไม่ได้มองว่าเป็นแอลกอฮอล์คนเวียดนามก็ดื่มเบียร์กันสนุกสนาน เป็นตลาดที่มีศักยภาพมากที่สุดโดยเฉพาะเบียร์ที่มาจากเมืองไทยแล้วพวกเขายังชอบดื่มไวน์และเหล้า

ส่วนเบียร์ที่เข้ากับคนไทยมากที่สุดจากที่ผมคุยกับคนดื่มเบียร์ก็คือเบียร์ลาวและเบียร์ที่เข้ามาขายมากที่สุดในอาเซียนก็คือเบียร์ญี่ปุ่นและญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ดื่มเบียร์มากที่สุดในโลกนอกจากนี้การดื่มเบียร์ยังโยงกับเรื่องวัฒนธรรมคนไทยที่ชอบดื่มเบียร์จะลองดื่มเบียร์รสชาติแปลกๆจากประเทศนั้นประเทศนี้ที่มิววิจัยเราลงไปดูแหล่งผลิตเบียร์ในอาเซียนหลายแห่ง

● **มีคนบอกว่า เปิดอาเซียนต้องเก่งภาษานั้นเป็นแค่ส่วนหนึ่ง แล้วคนไทยควรรู้อะไรเพิ่มเติม**

ต้องมากกว่านั้น คุณรู้ไหมสินค้าอุปโภคบริโภคของไทย เป็นที่นิยมของภูมิภาคนี้แค่ไหน เป็นสินค้าที่มีคุณภาพรสชาติดี ผลไม้ไทยก็อร่อย เพื่อนบ้านชอบมาก ผมขอมองแบบเชื่อมโยงไม่ได้มองว่าอันไหนดีหรือด้อยกว่ากัน ถ้าผมจำไม่ผิดร้านอาหารจีนในฮ่องกง เป็นคนส่งอาหารทะเลมากกรุงเทพฯ ทั้งสดใหม่อร่อยมากไม่รู้ว่ามาจากไหน เหมือนเราไปอ.แม่สอดจ.เชียงราย กุ้งที่มาจากพม่าอร่อยมากกินที่กรุงเทพฯ สู้กินที่อำเภอแม่สอดไม่ได้ อาหารเหล่านี้อยู่นอกระบบ

● **ไม่ควรมองข้ามการค้าอนุกรมแล้วอาจารย์คิดเห็นเรื่องนี้อย่างไร**

ธุรกิจอนุกรมในความหมายของผมคือระบบการค้า หรือ การโอนเงินไม่ถูกนับเป็นตัวเลขยกตัวอย่างรถที่ขนอาหารทะเลจากพม่ามา อ.แม่สอด ผมคิดว่า ไม่น่าจะเสียภาษีเยอะเพราะอาหารทะเลไม่แพงเลย

สด และรสชาติดี ซึ่งเราไม่ได้กินอาหารทะเลแบบนี้ในระบบ ผมคิดว่าธุรกิจการค้าพม่าที่ติดต่อกับไทยน่าจะเป็นทางจังหวัดระนองเรือจากระนองขึ้นเครื่องจักร วัสดุก่อสร้างไปพม่าเยอะมาก ผมเคยเจอคนระนองที่เป็นตัวแทนจำหน่ายกาแฟยี่ห้อดังรายเดียวในพม่า ถ้าไประนอง คุณจะนั่งเรือไปไหนก็ได้ ผมเรียกว่าโลกาภิวัตน์ การค้าไม่มีพรมแดนผมไปหาขายมาริต ในพม่าเจอธุรกิจใหญ่เป็นเจ้าของเกาะมีธุรกิจต่อเรือไม่ผลิตขายแทบไม่ทัน แล้วยังมีคนทำฟาร์มปศุสัตว์ส่งต่างประเทศ

นี่คือความอุดมสมบูรณ์ของประเทศเพื่อนบ้านที่สำคัญคนไทยไปลงทุนถูกจังหวะหรือเปล่า คนที่ทำธุรกิจแปรรูปอาหารสัตว์เท่าที่ผมเห็น รุ่งมาก พวกหมูประแพคที่มาเลเซีย ผลิตในพม่า และเจ้าของคือคนไทยและพม่า เอาไปขายที่ญี่ปุ่น ปกติแล้วถ้าญี่ปุ่นผลิตหมูประเองจะราคาแพงมากแพงกว่าอาเซียนผลิตหลายสิบหลายร้อยเท่า แม้กระทั่งครีมหน้าแดง ครีมทาผิวมากมายผลิตในเมืองไทย ขายดีมากในประเทศเพื่อนบ้านผมมองว่าคนไทยมีความสามารถมีเทคโนโลยีและความรู้สินค้าไทยที่โดดเด่นคือ สินค้าอุปโภค บริโภค คุณรู้ไหม กลุ่มห้าเสือที่ทำการค้าอยู่หนองคาย ร่ำรวยแค่ไหน นอกจากคนกลุ่มนี้ คนกลุ่มอื่นก็ไม่กล้าเข้าไปทำการค้าใหญ่ ถ้าคนที่ไม่เคยทำโรงไม้หรือสิ่งทอ ก็ไม่กล้าทำ

● **ถ้าอย่างนั้นคนไทยต้องปรับตัวในเรื่องการค้าการลงทุนในอาเซียนอย่างไร**

ยอมรับความเป็นจริง ต้องลงทุนในสิ่งที่ถนัด ถ้าเราไปถามเจ้าสัว ธุรกิจพื้นฐานง่ายๆ เลย พวกอาหาร ความสวย ความงาม และยา คุณไปดูได้ครีมหน้าแดงผลิตในไทย ขายดีที่เวียดนาม แม้จะมีมียี่ห้อใหม่ สินค้าพวกนี้ติดตลาดแล้ว และพวกเขาก็กำลังซื้อ

● **คนไทยต้องเปลี่ยนวิธีคิด ?**

คนไทยมองตัวเองเป็นใหญ่ และคิดว่าตัวเองสำคัญกว่าคนอื่น มองคนอื่นด้อยกว่าเราต้องทำความเข้าใจเพื่อนบ้านใหม่ อาเซียนเป็นตลาดใหญ่มาก ตอนนี้มีบูรณาการทั้งเรื่องถนนรถไฟ ซึ่งเป็นคีย์อย่างหนึ่งในภูมิภาคนี้เมื่อก่อนภูมิภาคนี้ขาดงบประมาณแต่ตอนนี้เงินไม่ใช่อุปสรรค มีเงินจากรัฐบาลจีน และอีกหลายประเทศ

● **ตลาดแรงงานอาเซียนตอนนี้อยู่ที่ไหน**
สินค้าที่ต้องใช้แรงงานมากอยู่ที่เวียดนาม ส่วนสินค้าสิ่งทอ แห่ส่งผลิต่อกัมพูชา เพราะแรงงานพวกนี้ต้องมีทักษะระดับหนึ่ง สินค้าแบรนด์เนมทั้งหลายผลิตที่นี่ รวมทั้งในบังกลาเทศ

● **ดูเหมือนถนนทุกสายมุ่งสู่เวียดนามและพม่า ?**

เวียดนามมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ประเทศของเขาเติบโต เมื่อมีโอกาสพูดคุยกับคนเวียดนาม ตอนนี้อยู่ที่เขาไม่ได้มองแค่อาเซียน ตั้งแต่ปี 2537 พวกเขามีแผนปี 2563 แล้ว คนเวียดนามมองข้ามอาเซียนไปแล้ว อาเซียนเป็นแค่ส่วนหนึ่งของเขา ตอนนี้อยู่ที่เขาเริ่มส่งคนเวียดนามไปแล้ว ทั้งๆที่มีเหตุผล ถ้าประวัติศาสตร์ วรรณกรรมที่โคกศรีอยู่ในอดีตเวียดนามถูกยึดครองโดยจีนเป็นพันๆ ปี และยังถูกครองโดยฝรั่งเศส และอเมริกา ซึ่งสองประเทศหลังแพ้เวียดนาม

แม้กระทั่งจีนยังกลัวเวียดนามในแง่ความขยัน อดทน มุ่งมั่น และความคิดที่จะสร้างชาติ หลังสงครามเวียดนามพวกเขาพัฒนาประเทศได้เร็ว เร็วในที่นี้ไม่ได้หมายถึงถึงตีกรามบ้านช่อง แต่เป็นการพัฒนาคุณภาพคน เท่าที่ผมเห็น นักเรียน นักศึกษาของเวียดนามที่ได้ทุนต่างๆ เป็นเบอร์หนึ่งของหลักสูตร ไม่ได้เซ่เส้นคือเก่งและขยัน และรู้เลยว่า ผู้นำวางแผนเรื่องคนไว้ พวกเขาถือว่า ต้องมุ่งพัฒนาการศึกษา

● **เวียดนามมีศักยภาพมากน้อยเพียงใด**

เวียดนามมีวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่ได้จากจีนคือ ขงจื้อ ต่างจากไทย ลาว พม่า นับถือพุทธ อีกอย่างเวียดนามผ่านการเป็นอาณานิคมอย่างรุนแรง มีความขยันอดทน มีเป้าหมายพัฒนาประเทศ และโครงสร้างการเมืองแบบพรรคคอมมิวนิสต์ บริหารงานแบบพรรคเดียวสามารถตัดสินใจในเรื่องการพัฒนาบริหารได้เลย คือความต่างของเวียดนามที่ประเทศอาเซียนอื่นๆไม่มี ผมเคยไปเจอคนไทยที่เวียดนามหลายคน ได้คุยเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และการลงทุน คนไทยบางคนไปทำการค้าและลงทุนที่นั่นกว่ายี่สิบปี มีหลายคนรวยแบบเงิบๆ แต่ขายแซมพูอย่างเดียว แต่ขายทั่วประเทศเพราะเขาแต่งงานกับคนเวียดนามทำให้บริษัทของเขาทำงานได้ต่อเนื่องและ

มีอุปสรรคน้อยกว่านักธุรกิจคนอื่น

● นั่นหมายถึงผู้บริหารประเทศเวียดนามวางอนาคตไว้ไกลกว่าที่คิด?

คนของเขามีวินัย เขารู้ว่าคุณสมบัติก่อนมุ่งไปที่การศึกษา ก่อนจึงมีทั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ถ้าเราไปเวียดนามจะเห็นว่าโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคยังไม่ดีนัก แม้เวียดนามจะมีเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่ยังขาดไฟฟ้า เวียดนามเป็นประเทศที่ผ่านสงครามโลกครั้งที่สอง ผ่านสงครามเย็น แต่พัฒนาประเทศได้เร็วมาก ผมไปเก็บข้อมูลหลายครั้ง เพื่อนผมคนหนึ่งเคยไปเวียดนามในรอบยี่สิบปีหลายสิบครั้ง เขาเห็นการเปลี่ยนแปลงและเล่าให้ฟังว่า ถนนต่างๆ ในเวียดนามถ้าคนไม่รู้จะเข้าใจว่าสร้างไม่เสร็จ คนสร้างถนนไม่ได้ดูแผนที่ ไม่ได้กำหนดเส้นทางอะไร แต่จริงๆ แล้วหลายสิบปีที่ผ่านมาถนนในเวียดนามค่อยๆ สร้างเชื่อมต่อกันจนปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานส่วนถนนเชื่อมต่อกันหลายสายแล้ว

● ถ้ามองแค่กายภาพ อาจนึกว่าเวียดนามยังพัฒนาไปไม่ไกล ?

ใช่ ง่ายๆ เลยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม 7 เปอร์เซ็นต์ต่อปีมานานกว่า 8 ปี เวียดนามมีตลาดหุ้นก่อนผมมา ลาว ก็พบตลาดหุ้นเป็นสัญลักษณ์ของระบบทุนนิยมทำงานเต็มที่แล้ว ถ้ามองในแง่เวียดนามก้าวหน้าไปมาก เพราะผู้นำมีวิสัยทัศน์ ในเวลาเดียวกันคนเวียดนามเองก็มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตัวเอง ขณะที่ประเทศไทยพัฒนาถอยหลัง ขวานทองที่ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ไม่เป็นความจริงแล้ว ปลาในทะเลก็ไม่ค่อยมี แรงงานก็ย้ายเข้ามาเป็นสาวโรงงาน ป่าไม้ก็ค่อยๆ หหมด และที่ไทยเราเติบโตทางเศรษฐกิจส่วนหนึ่งเพราะการค้าไม่และพลอยจากเขมร รวมถึงพลังงานไฟฟ้าจากการลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพราะการลงทุนจากเขื่อนพลังน้ำมีต้นทุนที่ถูกที่สุด ขณะที่พลังงานทางเลือกชีวมวล พลังงานแสงแดด แพงหมด ส่วน

มาเลเซียไม่มีทรัพยากรมากมายก็ไปลงทุนในต่างประเทศ สภาวะเศรษฐกิจมาเลเซียใกล้เคียงกับไทย ซึ่งตอนนี้มีปัญหาเชื้อชาติของคนมาเลเซีย

● นอกจากเวียดนามที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ อาจารย์มองว่า ประเทศใดที่น่าจับตามองอีก

ผมชอบพม่า มีประวัติศาสตร์ มีบุคลิกของคนที่มีสติปัญญา ไม่รู้ว่าการเป็นอาณานิคมสืบต่อกันได้ยังไง ผมคิดว่าคนพม่าเป็นมิตร ต่างจากคนเวียดนาม เท่าที่ผมสัมผัสในวงวิชาการ ถ้าเข้าใจเรื่องใดผิดความหมาย กว่าที่จะเข้าใจกัน ยากมาก แม้กระทั่งกลุ่มชาติพันธุ์ในพม่าก็ไม่ได้เป็นกลุ่มชาติพันธุ์แบบหนึ่งฮอลลิวูด พวกเขามีความรู้ไม่ได้ด้อยพัฒนาเลย มีเป้าหมายต้องการอิสรภาพ

เพราะพม่า ตั้งอยู่ในเขตแห้งแล้ง (เนปดอร์) ชนเผ่าต่างๆ ต้องต่อสู้กันทำให้

พวกเขาเก่งเรื่องสงคราม ฉลาดเฉลียว ผมอยากให้อยู่ไปดูผู้นำพม่าจริงๆ คนที่อยู่เบื้องหลังรัฐบาลแต่ละยุคสมัยมีอยู่สิบกว่าคนเท่านั้น ถามว่าทำไมอยู่ๆ พม่าเปิดประเทศและเลือกตั้ง ถึงเวลาที่เขาต้องทำเพื่อตัวเอง เพราะประเทศไปต่อไม่ได้แล้ว อเมริกา ยุโรปบอยคอต ก็ไม่ได้ผล ทั้งๆ ที่พม่าปิดประเทศยังมีท่าเรือน้ำลึก ถ้าเปิดประเทศ ความเจริญจะขนาดไหน อย่างที่ผมบอก กุ้งอ้อยๆ และไม่ขึ้นดีมาจากพม่า รวมถึงแรงงานคนมากมาย ทำให้หลายประเทศอยากเข้าไปเอาทรัพยากรจากพม่า

ที่ผ่านมาในอดีต บางทีพม่าก็ยอมเสียทรัพยากรบางส่วนให้จีน เพราะพวกเขารู้ว่า จะเสียเพื่ออะไร ถ้าคุณไม่มาคิด หวาย คุณจะได้เห็นว่ามีโรงเรียนกวดวิชาเยอะมาก พวกเขาต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่าในอนาคตพม่าต้องก้าวไปไกลจริงๆ แล้วพม่าไม่ได้ต้องการประชาธิปไตยอะไร แต่ต้องการโอกาสที่จะแสดงออก เพื่อนที่ทักท้วงเรื่องในพม่า เขาบอกว่าคนพม่าเป็นนักประหลาด พวกเขาต้องการชีวิตที่ดีกว่า พวกพม่าที่มาอยู่มาช่วย เรียนรู้คอมพิวเตอร์เพื่ออะไร ถ้าเปิดประเทศ เงินทุนไหลเข้ามา พม่าก็จะพัฒนาได้เร็ว

● คนทั้งโลกมองไปที่องซานซูจี แล้วอาจารย์มองว่าผู้นำพม่าคนนี้เป็นอย่างไร ผมไม่ได้ชื่นชมเธอเท่าไร อดทนเป็นนักการเมืองคนหนึ่ง ผมไม่รู้ว่าจะต่อไปเธอจะเผชิญหรือฟันฝ่าปัญหาที่พม่าสะสมไปได้แค่ไหน จากความรู้ส่วนตัวที่ผมมี ผมไม่คิดว่าองซานเป็นคีย์เวิร์ดในการพัฒนาประเทศ อาจารย์ชาวอังกฤษที่ปรึกษาผมเคยบอกว่า เธอมีข้อเสียอย่างหนึ่งคือ โคตรดีดื้อ ไม่ยอม

ทั้งๆ ที่พม่าปิดประเทศยังมีท่าเรือน้ำลึก ถ้าเปิดประเทศ ความเจริญจะขนาดไหน อย่างที่ผมบอก กุ้งอ้อยๆ และไม่ขึ้นดีมาจากพม่า รวมถึงแรงงานคนมากมาย ทำให้หลายประเทศอยากเข้าไปเอาทรัพยากรจากพม่า

ทำตาม แม้กระทั่งที่ปรึกษาของเธอ เธอก็ไม่ทำตาม และที่เธอออกมาเคลื่อนไหวขนาดนี้ ก็มีสื่อในเครือข่าย มีเรื่องเงินๆ ทองๆ ด้วย ที่เห็นคือ เมื่อเธอเป็นนักการเมืองแล้ว

เธอเริ่มพูดถึงประชาชนน้อยลง พอมีการประท้วง เธอก็บอกว่า ต้องอยู่ในสภา เธอไม่เคยพูดเรื่องเหมือนของแดงที่จีน มาลงทุนแล้วสร้างมลพิษ ผมมองว่าประชาธิปไตยไม่ใช่การเลือกตั้งอย่างเดียว ไม่ได้หมายความว่ารัฐธรรมนูญที่ของมันเป็นแบบนี้ก็คือภาพที่ตะวันตกสร้าง ถ้าต้อก็จะถูกเขี่ย ผมพูดในฐานะนักวิชาการ

● ในแง่เศรษฐกิจ ประเทศไทยอยู่ในระดับไหนของอาเซียน

ถ้าเป็นเรื่องเศรษฐกิจ ในอาเซียนประเทศเราจัดอยู่ระดับกลางตอนบนประเทศที่เจริญมากที่สุดคือสิงคโปร์ แม้จำนวนประชากรน้อย การผลิตและการสร้างมูลค่าสินค้า ผลผลิตมวลรวมของประเทศต่อหัวสูง ถัดมาก็มาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย ส่วนประเทศที่อยู่อันดับสุดท้ายคือ กัมพูชา กับพม่า นี่เป็นภาคใหญ่ในเรื่องอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ

● ประเทศไหนไม่อาจปรามาสได้เลย ?

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นอกจากประชากรน้อยแล้ว ยังเป็นประเทศไม่มีทางออกทะเล แม้จะมีทรัพยากรน้อย

แต่จะกลายเป็นคูเวตออฟเอเชีย มีเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นแหล่งพลังงานให้ประเทศไทย รายได้ของเขื่อนจากการผลิตกระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งๆ ที่ประเทศที่ลงทุนอาจเป็นไทย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย รายได้ส่วนนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแผนสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อย 25 เขื่อน พลังงานเหล่านี้จะผลิตไปใช้ไป

ส่วนพม่า ประชากรไม่มากแต่ทรัพยากรเยอะเหมือนแร่ ถ่านหิน ป่าที่สำคัญคือก๊าซ น้ำมัน ขายให้ไทยและจีน แต่ในเวลาเดียวกัน การเปิดประเทศของพม่า หลังการเลือกตั้งปี 2010 มีหลายประเทศเข้าไปลงทุน เมื่อเปิดประเทศ คนพม่าก็มีความกระตือรือร้น มีโรงเรียนกวดวิชา และมหาวิทยาลัย

● 5 ปีข้างหน้า แนวโน้มประเทศในอาเซียนจะเป็นอย่างไร

การพัฒนาในอาเซียนจะไปเร็วมาก ถ้ามีโครงสร้างพื้นฐาน รถไฟความเร็วสูง ก็จะมันก่อกองเทียว ซึ่งรายได้ตรงนั้นมหาศาล ในเรื่องการท่องเที่ยวตอนนี้หลายประเทศไม่ต้องใช้วีซ่า ญี่ปุ่น เกาหลี พม่า เพราะการท่องเที่ยวทำให้โรงแรมเล็กๆ เกิดมากขึ้น ถ้าไม่มีความรุนแรงหรือการก่อการร้าย ไม่ยากที่คนไทยจะมีโรงแรมบูทีคในเวียดนาม และหลายประเทศ ส่วนธุรกิจท่องเที่ยว และธุรกิจแปรรูปอาหารจะไปได้ไกล

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/หน้าแรก

วันที่: อังคาร 16 กุมภาพันธ์ 2559

ปีที่: 29

ฉบับที่: 10008

หน้า: 1 (กลาง), 2

Col.Inch: 323.33 Ad Value: 775,992

PRValue (x3): 2,327,976

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: ดีท่ายคริว: เพื่อนบ้าน 'อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์'

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 มีประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และ ไทย ตอนนั้นก่อตั้งเพื่อต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์

นับตั้งแต่ก่อตั้ง อาเซียนก็ไม่สามารถบริหารจัดการตนเองอย่างมีเอกภาพ มีการแทรกแซงจากประเทศตะวันตก อเมริกาให้การช่วยเหลือเรื่องการสร้างฐานทัพและสนับสนุนเวทีระหว่างประเทศ แต่มีวาระซ่อนเร้น

กระทั่งปี 2538 เวียดนามเข้ามาเป็นสมาชิกอาเซียน ต่อมาปี 2540 ลาวและ พม่า เข้าร่วม และปี 2542 กัมพูชา ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10